

INTERJÚ

Hornyik Zsuzsanna

Rendészeti felsőoktatás a nemzet szolgálatában

Interjú Koltay Andrással,
a Nemzeti Közszolgálati Egyetem rektorával

Law enforcement higher education at the service of the nation

Interview with András Koltay, Rector of the University of Public Service

Absztrakt

„Az Országgyűlés felismerve, hogy a közszolgálaton belül a polgári közigazgatás, a rendvédelem, a honvédelem és a nemzetbiztonsági szolgálatok személyi állományában a hivatástudat és a szakértelem erősítése összehangolt és tervezett utánpótlásképzést tesz szükségessé, továbbá a pályaelhagyás helyett a társadalom számára hatékony munkavégzés biztosítására a közszolgálati

*életpályamodell támogató továbbképzési rendszert kell működtetni, a közszolgálati felsőfokú szakemberképzést egységes intézményi alapokra kívánja helyezni.*¹ A Magyar Országgyűlés 2011 márciusában – a fenti gondolatokat szem előtt tartva – döntött a Nemzeti Közszolgálati Egyetem létrehozásáról. Az óta eltelt tíz év alatt, különösen az időszak második felében, szemmel látható változások, fejlesztések valósultak meg nemcsak az örökül kapott Ludovika legendás épületeiben, hanem az ott folyó magas színvonalú képzésben, oktatásban egyaránt. Magyary Zoltán, a magyar közigazgatás történetének ikonikus alakja a következőképpen határozta meg, hogy mi is az igazi közszolgálat. „*A közigazgatásnak nincs más létejoga, nincs más mértéke, mint az emberek és a nemzet szolgálata.*” (URL1). Arról, hogy miként valósulnak meg a fenti célkitűzések, milyen kihívásokkal kell szembenézni egy ilyen széles palettájú felsőoktatási intézmény vezetőjeként, és nem utolsósorban milyen helyet foglal el ebben a rendészeti képzés, kérdeztük Koltay Andrást, aki 2018. szeptember 1-je óta az egyetem rektora.

Kulcsszavak: interjú, Nemzeti Közszolgálati Egyetem, rendészeti felsőoktatás

Abstract

‘Recognizing that the strengthening of professionalism and expertise in the personnel of public administration, law enforcement, national defense and national security services within the civil service requires coordinated and planned replacement training system, and instead of leaving the profession a training system in support of the civil service career model should be put in place to support higher education in the civil service.’ In March 2011, the Hungarian Parliament decided to establish the University of Public Service, keeping in mind the above ideas. In the ten years since then, especially in the second half of the period, visible changes and developments have taken place not only in the legendary buildings of the legacy Ludovika, but also in the high-quality training and education that takes place there. Zoltán Magyary, the iconic figure in the history of the Hungarian public administration, defined what the real public service is as follows: *‘Public administration has no other right to exist, no other measure than to serve the people and the nation.’* (URL1) We asked András Koltay, who has been the rector of the university since September 1, 2018, about how the above objectives will be achieved, what challenges will be faced

1 2011. évi XXXVI. törvény a Nemzeti Közszolgálati Egyetem létesítéséről. <https://mkogy.jogtar.hu/jogszabaly?docid=a1100036.TV>

as the head of such a diverse higher education institution, and last but not least what place in this law enforcement training occupies.

Keywords: interview, University of Public Service, law enforcement higher education

Rektor úr, milyen módon lehetett egy másik egyetemről érkezve felkészülni arra a komplex feladatra, mint amelyet a rendészeti, honvédelmi, közigazgatási hivatásrendek legfőbb utánpótlásbázisát biztosító Nemzeti Közszolgálati Egyetem vezetése jelent?

Amikor 2018 nyarán felmerült az egyetemre érkezésem lehetősége, természetesen szorgos kutatással, olvasással és beszélgetésekkel töltöttem az időt, hogy minél jobban megismerjem az intézményt. Egyetemet láttam már, a tudományos szférában is többé-kevésbé eligazodtam addigra, de ami igazán foglalkoztatott, és amit kívülről igen nehéz megismerni, az az általam korábban csak távolról csodált rendészeti és honvédelmi hivatásrendek saját, önálló kultúrája, hagyományai, rendszere, szabályai, szokásai. Ezekhez egy kívülállónak csak tisztelettel és alázattal lehet közeledni, és megpróbálni hozzátennie a magáét. Első találkozásom a rendvédelemmel a rendszerváltozás utáni években, a mai Ludovika Campustól nem messze történt, amikor egy-egy Fradi-meccs után az Üllői úton – elsősorban kardlappal kommunikáló – lovasrendőrök oszlatták a tömeget, amelybe gyerekként végtelenül bekeveredve én is kaptam olykor. Ehhez képest ma a jövő rendőrtisztjeinek sokaságával fogok kezni az oklevél-átadó ünnepségen. Azt hiszem elmondható, hogy én is nagy utat jártam be az eltelt idő alatt, és szerencsére a rendészet szervei is, amelyek minden tekintetben felzárkóztak Európa élmezőnyéhez.

Visszatérve 2018 nyarára, nagy segítségemre volt a felkészülésben Janza Frigyes nyugállományú rendőr vezérőrnagy úr, az egyetemalapítás egyik fáradhatatlan szervezője és spirituális atyja, aki bölcs tanácsaival és szarkasztikus humorával átsegített a kezdeti buktatókon. Ami keveset a rendészet szellemiségéről és gyakorlati realitásairól tudok, azt főként a vele folytatott beszélgetésekből tanultam.

Kérem, mutassa be az egyetem irányításának működési kereteit!

A Nemzeti Közszolgálati Egyetem sajátos helyet foglal el a felsőoktatási intézmények sorában, köszönhetően az egyedi fenntartói modellünknek, valamint a speciális képzési portfólióknak. Egyetemünket a Nemzeti Közszolgálati Egyetem létesítéséről szóló 2011. évi XXXVI. törvény hívta életre, működési modelljét pedig a Nemzeti Közszolgálati Egyetemről, valamint a közigazgatási,

rendészeti és katonai felsőoktatásról szóló 2011. évi CXXXII. törvény rögzítette. Az egyetem fenntartói jogait korábban a négytagú Fenntartói Testület, majd 2018 nyarától a közigazgatás-fejlesztésért felelős kormánytag, jelenleg a Miniszterelnökséget vezető miniszter gyakorolja. Az egyetem mellett az egyszemélyi fenntartó vezetésével, az igazságügyért, a honvédelemért, az oktatásért, az innovációért és technológiáért, a külpolitikáért, valamint a rendszertért felelős miniszterek delegáltjainak részvételével a fenntartói döntések megalapozását végző és szakmai támogatását nyújtó Tanácsadó Testület működik, elősegítve az elvárások szerinti szakmai működést, megjelenítve a hivatásrendi és egyéb speciális szakmai igényeket, feladatokat. Vagyis állandó, szoros szakmai kapcsolat áll fent a belügyi, honvédelmi, közigazgatási tárcaikkal és szervekkel annak érdekében, hogy a majdani foglalkoztatottak igényeinek, a szükséges képzési követelményeknek megfelelő oktatást tudjunk nyújtani a nálunk tanulóknak. Kulcsszerepe van e tekintetben a Belügyminisztérium által delegált képviselőnek, Boda József nyugállományú nb. vezérőrnagy úrnak, a Rendészettudományi Kar korábbi dékánjának, akivel kiváló és közvetlen kapcsolatban vagyunk. A rendészeti és egyéb megrendelő szervekkel való folyamatos szakmai egyeztetés és együttműködés hatással van a hallgatói létszámunkra, a képzésfejlesztési irányainkra, a szakmai követelmények folyamatos felülvizsgálatára, a hallgatóink szakmai gyakorlatszerzésére és elhelyezkedésére, valamint a munkavégzés során felmerülő tudományos igényű kérdések, problémák gyakran új kutatásokat is generálnak a karainkon vagy az egyetem falai között működő kutatóintézetekben. Különleges működési modellünk részben abból is fakad, hogy olyan képzéseket kínálunk, amelyek kizárólag nálunk érhetők el, így a feladataink és az ezzel járó felelősségünk is különleges, hiszen a közigazgatás, a rendészet, a honvédelem és a vízügyi igazgatás számára képzünk szakembereket. A köz szolgálatára, az állami szolgálatra való felkészítés nemes és felelősségteljes feladat. A hivatásrendi és civil karaink egyfajta sajátos szellemi közösséget alkotnak, ezirányú elhivatottságuk összeköti őket. Az eltérő hivatásrendek, a civil karok szocializációja, kultúrája, szakmai szemlélete az egyetemi vezetőkön keresztül megjelenik a központi egyetemi döntéshozatalban is, ugyanis a vezetői szintek mindegyikén jelen vannak a belügyi, a honvédelmi, valamint a civil szférából érkező munkatársak.

Milyen rövid, illetve hosszú távú fejlesztési elképzelései vannak a képzési rendszert illetően?

Összességében egy változatos és folyamatosan bővülő oktatási és kutatási portfólióval rendelkezünk. Képzéseinket folyamatosan fejlesztjük, felülvizsgáljuk, és amellett, hogy szakmailag bővítjük a magyar és angol nyelvű képzést

nyújtó szakjainkat, a hallgatók számára fontos, a mindennapjaik részét képező eszközöket, felületeket és modern oktatási módszereket is törekszünk az oktatás részévé tenni. 2020 őszén nyolc új szakkal bővültünk, ezek közül néhányat éppen a világ új típusú kihívásai hívtak életre, gondolok itt a kiberbiztonsági, a kibernetikus, az informatikai nyomozó vagy éppen a biztonsági szervező szakirányokra. Ezen felül nem csupán a hagyományos képzési formákra koncentrálnunk, hanem tantermi kereteket meghaladó oktatási formákat is kidolgoztunk. A már meglévő, az új és a fejlesztendő képzéseink és szakmai programjaink gondozása, valamint a kutatómunka további ösztönzése szerepel a közép- és hosszútávú képzési terveink között. 2019-ben indítottuk el a Kreatív Tanulás Programot, melynek célja, hogy egy átfogó és mélyreható oktatás- és tanulásmódszertani megújulást alapozzon meg az idén megalakult önálló kutatóműhely támogatásával. Tudomásul kell venni, hogy a régi, begyakorolt oktatási módszerek az újabb generációk esetében egyre kevésbé hatékonyak, és nincs ez másként az átlagos egyetemistákhoz képest jóval felelősségteljesebb és felelősebb tisztjelöltjeink esetében sem. A program az oktatás lényegének tekinti a hallgató kulcsképeségeinek hatékony fejlesztését és értékelését, az egyéni tanulási utak mentorálását, a kiscsoportos kreatív képzést és a személyesen alapuló alkotó szakmai közösségek művelését, mindezt oly módon, hogy figyelembe veszi a hallgatók újszerű tanulási és információszerezési szokásait. Nagyon fontosnak tartom ezeken túl az úgynevezett Ludoviceum tantárgycsoportot, amelyet a Ludovika Akadémia régi latin neve után kereszteltünk el. Az ide tartozó tíz tárgyat az egyetem valamennyi alapképzési szakán – azaz nem csak a Rendésettudományi Karon – oktatjuk. Hét tárgy általános ismereteket nyújt az egyes hivatásrendek alapjairól, megkönnyítve egymás megismerését, az átjárhatóságot, a szervek közötti majdani kapcsolattartást. Három tárgy pedig a kultúráról, identitásról, nemzetről való gondolkodás, a magyar és egyetemes történelem, valamint a politikai-filozófiai eszmétörténet alapjaiba vezet be. Megítélésünk szerint mindenkinek, aki az egyetem valamely alapszakát elvégzi, kell legyen szilárd iránytűje e tárgykörökben való eligazodáshoz. Nem akarunk indoktrinálni senkit, ezt nem is tehetnénk, de nem is akarjuk szellemi orientáció nélkül hagyni, csak és kizárólag a majdani hivatásuk ellátásához közvetlenül szükséges szakismeretekkel felvértezni a hallgatókat, hanem önállóan gondolkodó, a világban eligazodó, a szembenálló nézetrendszereket, a magyar és európai sorkérdéseket, gondolkodási irányokat ismerő végzősöket kívánunk kibocsátani. Vakmerő próbálkozás, de érdemes belevágni.

Több egyedi képzési program indult az egyetemen a közelmúltban, ezek hogyan illeszkednek a képzési alapfeladatok közé?

Érdekes megfigyelni, hogy az egyetemek célközönségének számító fiatalok egy része ma jóval inkább keresi a rugalmasabb, gyorsabb, a hagyományos egyetemi képzés kötött formáitól elszakadó képzéseket. Az egyéni fejlődést, a szellemi horizont szélesítését szolgálja a Ludovika Collegium, az angolszász egyetemi college-ok itthon is alkalmazható mintáit meghonosítani kívánó új tehetséggondozó programunk, amely bármely nappali munkarendben tanuló egyetemista számára nyitott, tehát nem csak a mi egyetemünkön tanulók vehetnek részt benne. Első évfolyamában megtalálható a Pázmányra, az ELTE-re vagy a Corvinusra járó hallgató egyaránt. Ez egy merőben újszerű elképzelés, hiszen a tanórákon és a kötetlen programokon az eltérő tudományterületek oktatói, kutatói dolgoznak és gondolkodnak együtt a szintén változatos előképzettséggel és alapérdeklődéssel rendelkező diákokkal. A különféle helyekről érkező hallgatók szimbiózisa, egymásra hatása teret enged egy olyasfajta szellemi kibontakozásnak, amely a hagyományos képzési formák keretei között nem tud maradéktalanul megvalósulni. Alig várjuk, hogy a Ludovika Collegium méltó elhelyezést nyerjen, és a járvány múltával az együttlakás által is erősödjön a hallgatói közösség.

A nemzetközi karrier iránt érdeklődőket célozza a tavalyi évben útjára indult több képzésünk is. A Magyar Diplomáciai Akadémia két fontos programját – a diplomataképzést és a diplomáciai vezetőképzést – a Külgazdasági és Külügyminisztériummal együttműködésben valósítjuk meg. E programok feladatuknak tekintik, hogy biztosítsák a magyar diplomáciai kar megfelelő és korszerű tudással rendelkező utánpótlását, felkészítsék a diplomáciai pályára kívánczókat vagy a már ott dolgozókat a feladataik ellátására; a kiemelt érdeklődést és igényt az efféle hiánypótló képzések iránt egyértelműen mutatta, hogy majdnem harmincszoros volt a túljelentkezés.

A Nemzetek Európája Karrierprogram az Igazságügyi Minisztériummal partnerségben valósul meg, és feladatául tűzte ki annak elősegítését, hogy minél több felkészült, az uniós szakpolitikákat és a magyar megközelítéseket egyaránt jól ismerő magyar szakember dolgozzon az Európai Unió egyes intézményeiben. A karrierprogram nagy hangsúlyt fektet a szakmai ismeretek mellett a gyakorlati tapasztalatok átadására, a szaknyelvi ismeretek fejlesztésére, mindezt kisebb létszámú évfolyamok keretében, ahol egyénenként nagyobb figyelmet kaphatnak a hallgatók. Említhetném még a Közigazgatási Továbbképzési Intézet által működtetett közigazgatási továbbképzési rendszert, amelyet évente mintegy hetvenezer közszolgálati tisztviselő vesz igénybe.

Végül, az oktatáson túl ki kell emelni a karainkon, valamint az Eötvös József Kutatóközpont tíz kutatóintézetében zajló élénk és sokszínű kutatási

tevékenységet, amely az egyetem oktatási portfóliójába szorosan nem beletartozó területeken is megalapozott, nemzetközi szinten értelmezhető, és a tudományos vagy a tágabban értelmezett közéletben is érvényes, elismert eredményeket hoz.

Hogyan látja a rendészeti felsőoktatás jelenét, az indokolt fejlesztési irányokat, jövőjét, különös tekintettel a rendőrtisztképzés ötvenéves jubileumára?

Méltóképpen igyekszünk megemlékezni a következő, 2021/2022-es tanév kezdetén a jeles évfordulóról, hiszen a Rendőrtiszti Főiskola fél évszázaddal ezelőtt, 1971. szeptember 1-jén kezdte meg működését. A rendészettudomány művelése, a belügyi pályára történő felkészítés elsődlegesen a Rendészettudományi Kar keretei között zajlik, ugyanakkor természetesen számos olyan részterület van ennek a szerteágazó tudományterületnek, amelyeket más karaink oktatói és hallgatói is művelnek. A fél évszázados rendészeti felsőoktatás eredményeire és hagyományaira építve kiemelt feladatként tekintünk annak további fejlesztésére, modernizálására, hiszen korunk új típusú kihívásainak jelentős része a biztonság, a rendészet területeit érinti. Kezdeményezésemre Christián László rendőr ezredes, oktatási rektorhelyettes koordinálásával a közelmúltban elindultak a pontos helyzetértékelésen alapuló, a jövőbe mutató fejlesztések előkészületei a Rendészettudományi Karon. Fokozott figyelmet fordítunk a megrendelő szervek igényeire, a 21. század társadalmi és technikai vívmányaira és kihívásaira, valamint a hallgatók képzési igényeire, ide értve új oktatási módszertanok kidolgozását is. Az említett szempontok figyelembevételével kiemelt célterületeket határoztunk meg, amelyek előkészítéséért és végrehajtásáért a kar vezető oktatóiból álló munkacsoportok felelnek. Lépésről-lépésre kívánunk építkezni úgy, hogy középtávon már kézzelfogható eredményeket láthassunk. A fejleszteni kívánt területek között szerepel a kari kutatómunka ösztönzése, a hallgatói utánpótlás és tehetséggondozás hatékonyságának növelése, a minőségi rendészeti oktatás előmozdítása az oktatói kiválóság ösztönzésével, továbbá külön figyelmet szeretnénk fordítani a képzéseink súlypontjainak figyelemmel kísérésére, az átképzés helyzetének után gondozására, tananyagok aktualizálására, külföldi jó gyakorlatok implementálására, valamint a tudatos nemzetközi kapcsolatépítésre. A Rendészettudományi Kar esetében külön gondot fordítunk arra, hogy a felsőoktatásra vonatkozó jogszabályokban foglalt, valamint a Nemzeti Közszerződés által megfogalmazott elvárások összhangba kerüljenek a megrendelő szervek és a fenntartó igényeivel egyaránt. A fejlesztés irányait természetesen a szakmai környezet is állandóan alakítja, így képzési igények fogalmazódhatnak meg a szaktárca részéről, de hatással lehet a rendészeti képzési portfólióra egyes rendészeti szervek vagy szervezeti elemek létrejötte vagy

átalakulása is. Ily módon jöttek létre az információvédelmi vagy a kiberbűnözés elleni szakirányok, az Országos Idegenrendészeti Főigazgatóság megalakulása pedig szükségessé tette a migrációval kapcsolatos képzés korszerűsítését és felkínálását a rendőrtiszt-jelölt hallgatók részére. Tűzvédelmi mérnöki szakot is alapítunk, amely képzésben az egyetem a hagyományos rendészeti tárgyak oktatása mellett jelentős mértékben műszaki és mérnöki tudományok oktatását is tervezi, a Magyar Mérnöki Kamarával szakmai együttműködésben.

Milyen a kapcsolat az egyes karok között?

Az egyetem négy karból áll – Államtudományi és Nemzetközi Tanulmányok Kar, Hadtudományi és Honvédtisztképző Kar, Rendészettudományi Kar, Víz-tudományi Kar – és örömteli, hogy a karok jó szakmai kapcsolatokat ápolnak egymással, a közöttük fennálló együttműködés egyre több területre kiterjed, az oktatóink több karon is oktatnak, emellett a hallgatók közötti kapcsolatépítés terén is érezhető eredményeket értünk el. Tíz év jól összerázta az intézmény különböző állapotban lévő, különböző kihívásokkal szembesülő, az önálló léthez szokott egyes egységeit, de a közös létből származó előnyök kiaknázása ezzel együtt is napi feladat. Nagy figyelmet szentelünk a karok közötti integrációnak, együttműködésnek, a hivatásrendi és civil hallgatóink közös munkájának, hiszen hallgatóinknak később, a közszolgálat világában is jellemzően együtt kell majd működniük egymással a feladataik ellátása során, így a közös munka szakmailag és emberileg is mindenkit gazdagít. Hiszek abban, hogy a saját hivatástudat és szocializációs kultúra megléte mellett értékekkel gazdagodunk azzal, ha megismerjük a másik hivatásrend vagy civil kar szellemi erejét, gondolkodását, értékeit és hagyományait. A hallgatók, oktatók, kutatók tisztelik és elismerik egymást, hatnak a másokra, a tanulmányaik, mindennapjaik szerves részévé válik a szakmai együttműködés, aminek a közszolgálat világában kiemelkedő jelentősége van. Közös munka és együttműködés nélkül ezek a hivatások és életpályák sikertelenségre vannak ítélve.

Élnek-e még az egyetemen a Ludovikás hagyományok, értelmezhetők-e azok egyáltalán a mai korban és azon belül a rendészeti felsőoktatás vonatkozásában?

Sárkányölő Szent György a rendőrök védőszentje, aki egyébként katona vértanú. Rendőrtiszt-jelöltjeink a Ludovika Campuson tanulnak, ami a nemzeti honvédtisztképzés bölcsője. Az önálló magyar rendőrség gyökerei is a magyar szabadság kivívásáig nyúlnak vissza. 1848 márciusában jött létre a Belügyminisztérium, majd decemberben az Országos Rendőri Hivatal, a modern magyar rendőrség előképe, amikor a honvédek már fegyveres harcot vívtak. A rendőr és a katona hivatása közös tőről fakad: feladatuk a magyar szabadság védelme.

A Ludovika ezt a szellemiséget jelképezi, árasztja falaiból, egyértelműen jelezve az éppen e korban az egyetemen dolgozóknak a történelmi kontinuitást, meghatározva jövőbeni feladataik irányát, egyszerre megmutatva az egyén kicsinységét és mégis meglévő erejét a világ megváltoztatására. A mások érdekében, a saját individuumon túlmutató értékek védelmében történő önfeláldozás eszménye a Ludovika 21. században is aktuális, a mai általános korszellemtől jobbra idegen öröksége, amelyet hozzánk hasonlóan rezervátumokban őriznek, próbálnak életben tartani, és amely a Rendészettudományi Kar iránytűje kell legyen, nemcsak a díszegyenruhás-szónoklatos ünnepi alkalmakkor, hanem a szürke hétköznapiakban is. A Ludovikás hagyományok ápolásában is meghatározó szerepet szánunk az elmúlt évben új alapokra helyezett alumni-közösségünknek.

A rendészettudomány területén, hasonlóan több tudományterülethez, komoly nemzetközi kapcsolatokkal rendelkezik az egyetem. Mit nyernek ezzel a hallgatók? Mint minden felsőoktatási intézmény számára, így a Nemzeti Közszolgálati Egyetem életében is kiemelkedő fontossággal bírnak a külföldi szakmai kapcsolatok. A Rendészettudományi Kar számos külföldi és nemzetközi partnerrel dolgozik, akár oktatási intézményekre, kutatóhelyekre vagy például a CEPOL-ra gondolunk. A hallgatók az egyetem nemzetközi kapcsolatait elsősorban az Erasmus hallgatói mobilitás révén tudják hasznosítani, hiszen részképzésre és szakmai gyakorlatra is pályázhatnak a külföldi partneregyetemekhez. A Rendészettudományi Kar jelenleg 27 Erasmus partnerintézménnyel rendelkezik, amelyek között rendészeti és civil oktatási intézmények is megtalálhatók. Partnereink közé tartoznak többek között Csehország, Észtország, Hollandia, Lengyelország, Szlovákia, Törökország rendőrákadémiái. Németországban több intézménnyel is kapcsolatban állunk, közülük is kiemelendő a münsteri Német Rendőr Egyetem és a nienburgi Alsószász Rendőrákadémia. Utóbbi minden évben hirdet egy Erasmuson kívüli, három hetes nemzetközi oktatási programot, amelyen mindig két rendőrtiszt-jelölt hallgató vehet részt, ez is egy nagyon jó lehetőség a külföldi tapasztalatszerzésre, az ottani rendészeti munka megismerésére. Bár az egyetemünkön Erasmus mobilitásukat töltő külföldi hallgatók a számukra külön meghirdetett, angol nyelvű Erasmus kurzusokat hallgatják, a tanórákon kívül és egyéb egyetemi programok keretében is lehetőségük van a magyar hallgatókkal kapcsolatot teremteni. Ezeket a kapcsolatokat a magyar hallgatók későbbi tanulmányaik és munkájuk során is kamatoztatni tudják. Az elmúlt években Erasmus oktatói mobilitás vagy egyéb együttműködési megállapodások keretében számos neves külföldi vendégoktató érkezett a Rendészettudományi Karra. Az elismert külföldi vendégelőadók beszámoltak saját országuk rendészeti, bűnüldözési vagy éppen katasztrófavédelmi módszereiről és tapasztalatairól,

ami szélesíti a hallgatók látókörét, bővíti az idegennyelv-tudásuk szakmai szókincsét. A sikeres pályázatoknak, kiemelt programoknak köszönhetően még inkább kinyílt a világ oktatóink, kutatóink előtt. Az ambiciózus, nyelveket beszélő munkatársaink számos lehetőséget kaptak nemzetközi tapasztalatszerzésre, kiemelt külföldi konferenciákon vagy nemzetközi konzorciumi pályázatokon történő részvételre. A tudománymetriai és pályázati eredmények azt igazolják, hogy egyre intenzívebben veszünk részt a nemzetközi szakmai és tudományos vérkeringésben. A hallgatók természetesen közvetetten is nyernek az egyetem kiterjedt nemzetközi kapcsolataival, itt elsősorban a magyar oktatók külföldi oktatási tevékenységére és továbbképzésére gondolok, mivel a külföldön tartózkodásuk során szerzett tapasztalatokat, az ott megismert jó gyakorlatokat a kollégák beépítik az itteni oktatásba is.

Hogyan értékeli az egyetem gondozásában megjelenő tudományos folyóiratokat? A Belügyi Szemle szerkesztőbizottságának tagjaként, milyen javaslatokkal élne a lap fejlesztési irányát illetően?

Az egyetem tucatnyi folyóiratot gondoz, eltérő tematikákkal, önálló szerkesztőségekkel. Óriási munkát fektettünk folyóirataink fejlesztésébe, amelyek jelenlegi státusát a www.ludovika.hu online platformunkon bárki szabadon megtekintheti. A folyóiratok nemzetközi láthatóságának növelése a következő, előttünk álló kihívás. Könyvkiadónk évente százas nagyságrendben jelentet meg tudományos szakkönyveket és tankönyveket, a magyar egyetemek között e tekintetben nagyüzemnek számítunk. A Belügyi Szemle „riválisa”, az évről-évre erősödő Magyar Rendészet című folyóirat is nálunk jelenik meg.

A Belügyi Szemle munkáját harmadik éve kísérem közelebről is figyelemmel, és egészen lenyűgöz az a tempó, amellyel sikerült ilyen rövid idő alatt is új, magasabb szintre léptetni a folyóiratot. Emlékszem, amikor 2018 őszén Dános Valér főszerkesztő úrral eszmét cseréltünk, egy bizonyos értelemben lassan anakronisztikussá váló műfaj, a tudományos folyóiratok jövőbeni lehetőségeiről, és mire föleszméltem, már egy másik lapot láttam, amely szintén évről-évre fejlődik, és amelynek szerkesztőbizottságában szerepelni megtiszteltetés.

Miként sikerült kezelni a világjárvány miatt kialakult különleges helyzetet?

Egy rendhagyó és kevésbé vidám időszakot élünk most mindannyian, amelyben sok új, eddig nem tapasztalt helyzettel, problémával, aggodalommal, valamint új kihívásokkal kell szembesülnünk. A világjárvány sajátos módon rászorított minket arra, hogy megtaláljuk saját utunkat, megoldásainkat, és a lehető leghatékonyabban alkalmazkodjunk az új oktatási követelményekhez. Összességében úgy érzem, hogy eredményesek voltunk az egyetemi szintű járványkezelés és

az egyetemi működés és oktatás biztosítása terén is, bár még korai zárómérleget vonni. A hibrid, majd a távoktatásra való átállás a hallgatói igények legszélesebb körű figyelembevételével önmagában is olyan szakmai kihívás volt, amely mindannyiunktól nagyfokú rugalmasságot, kreativitást, fegyelmezettséget és töretlen lelkesedést kívánt meg. Ugyanakkor a távolléti oktatás tapasztalatai, az átalakult oktatási módszerek előnyünkre váltak és válnak, hiszen a Z generáció újfajta tanulási és információszerzési igényeinek jobban megfelelő nyomatékot kapott az oktatás azzal, hogy a hangsúly a digitális oktatásra, az online kommunikációra tevődött át, a webináriumok előadások katalógusa is folyamatosan finomodik és gazdagodik. Az elmúlt hónapokban érezhető fejlődést értünk el e területen, és ez csak hasznunkra válik. A világvárodnak természetesen van egy másik, emberi vetülete is, hiszen jó eséllyel mindannyiunk környezetében voltak tragédiák, aggodalommal teli időszakok, és ezek természetesen az egyetemet sem kerülték el. Az egyetemi járványkezelés nagy felelősséget helyez ránk, munkatársainkkal töretlenül dolgozunk a szükséges egyetemi szintű járványügyi védekezési intézkedések meghozatalán és végrehajtásán. Eközben számos olyan helyzettel találkoztunk, amelyben az egyetemi polgárok összefogása, empátiája nyilvánult meg, s ez mindenképpen becslendő és megható tapasztalat. A járványügyi védekezés keretében a hivatásrendi hallgatóink és munkatársaink helytállása külön kiemelendő. 2020 tavaszától kezdve példás szorgalommal és felkészültséggel látják el a rájuk bízott feladatokat, s teljesítenek szolgálatot a legkülönbözőbb helyeken és beosztásokban. A rendőrtiszt-jelölt hallgatóink határvédelmi vagy éppen közrendvédelmi munkájáról, felkészültségéről és hozzáállásáról számos nagyon pozitív visszajelzést kaptunk, amely büszkeséggel tölt el minket, és talán azt is jelzi, jó úton járunk.

A cikkben található online hivatkozás

URL1: „Az NKE nélkülözhetetlen szerepet tölt be a magyar közigazgatásban és felsőoktatásban”. Interjú Orbán Viktor miniszterelnök úrral. *Bonum Publicum*, 2017/1, 6.

A cikk APA szabály szerinti hivatkozása

Hornyik Zs. (2021). Rendészeti felsőoktatás a nemzet szolgálatában. Interjú Koltay Andrással, a Nemzeti Közszolgálati Egyetem rektorával. *Belügyi Szemle*, 69 (5), 875-885. <https://doi.org/10.38146/BSZ.2021.5.10>